

עמ"ת 2376/02/15 - מדינת ישראל נגד אחמד ברבר

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

עמ"ת 2376-02-15

מדינת ישראל

העוררת

נגד

אחמד ברבר

המשיב

החלטה

ערר על החלטת בית משפט שלום בירושלים (כבוד הש' מרדכי כדורי) במ"ת 367-01-15 מיום 1.2.15.

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. נטען, כי ביום 28.12.14, בשעת צהריים, ברחוב שמואל הנביא בירושלים, החזיק המשיב על גופו סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 6.29 גרם ו-0.55 גרם שלא לצריכה עצמית. במהלך סיור שגרתי במקום, ביקש השוטרי קינן דוד מהמשיב להזדהות, המשיב מסר לו תעודת זהות הרכין ראשו והחל להיחנק ולהשתעל, השוטרי אחז בפי המשיב וביקש ממנו לפתוח את פיו, המשיב המשיך להרכין ראשו להשתולל ולהתפרע עד אשר לאחר מספר דקות של מאבק ירק מפיו את הסמים בשיעורין.

2. כתב אישום בצירוף בקשה למעצר עד תום הליכים הוגשו ביום 1.1.15.

3. בהחלטה מיום 4.1.15, קבע בית משפט קמא מפי השופטת ג'ויה סקפה-שפירא, כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המשיב. על פניו, אין המדובר באחד המקרים בהם יש הצדקה לבחון חלופת מעצר בעבירות סמים בשלב המעצר. יחד עם זאת, מבלי לקבוע מסמרות, הורה בית משפט קמא על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

4. בהחלטה מיום 1.2.15, היא נשוא הערר, קבע בית משפט קמא כי בעבירות סמים חזקת מסוכנות סטטוטורית, אך יחד עם זאת, בית המשפט לא יימנע מלשחרר נאשם אם נמצאת חלופה ראויה. שירות המבחן התרשם שהמשיב בעל מוטיבציה כנה להיגמל מסמים. כיום, לאחר שנים רבות של עבירות בתחום הרכוש והסמים ולאחר כישלון הליכי

גמילה קודמים, המשיב בשל להליך גמילה בקהילה סגורה. שירות המבחן התרשם ממסוכנות גבוהה ללא מסגרת טיפול אינטנסיבית סגורה. אין לשלול כי המשיב התחיל בבדיקות רפואיות לקראת הליכי גמילה עובר למעצרו. בנסיבות אלו, הורה בית משפט קמא לשירות המבחן להתחיל "בהליך הפנייתו של המשיב לאשפוזית מליכושוע". בסיפא להחלטה נקבע כי החלטות נוספות בדבר שחרורו של המשיב לקהילה הטיפולית יינתנו בהמשך לפי הודעות שירות המבחן.

5. **הערר** התמקד בשני נדבכים: האחד, כוחה של חלופת מעצר בעבירות סמים והשני, חלופת מעצר טיפולית (גמילה) במסגרת הליכי המעצר. נטען כי בעבירות סמים ניתן לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר רק במקרים נדירים. בעניינו, המשיב החזיק סם מסוכן מסוג הירואין בכמות משמעותית (פי 20 מהכמות המותרת לצריכה עצמית), בכך יש ללמד על עומק מעורבותו בעולם הסמים ועל המסוכנות הנובעת ממנו. לחובתו 26 הרשעות בעבירות סחר בסמים, תיווך בסמים, החזקת סמים ועבירות רכוש חמורות, בגין ריצה המשיב במצטבר כ- 20 שנות מאסר בפועל. תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים בעבירות המיוחסות לו בתיק זה. המשיב בחר בשימוש בסמים כדרך חיים ובמעשיו הוכיח שמאומה לא יביאו לסור מדרכו. תסקיר שירות המבחן מלמד על מסוכנותו הגבוהה, ניסיונות קודמים לשקמו נחלו כשלון והמשיב חזר שוב ושוב לעולם הסם ולעולם הפשע. בנסיבות אלו, אין להעניק לו הזדמנות נוספת. בנדבך השני- נטען, בית המשפט העליון בהלכת סויסה (בש"פ 1981/11) קבע כי העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת העונש ובמסגרת ריצוי העונש, אלא בהתקיים שלושה תנאים מצטברים: הנאשם החל בהליך גמילה עובר לביצוע העבירות בגין נעצר, סיכוי גבוה להצלחת הגמילה וכי יש בהליך הגמילה ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם. המשיב לא החל בהליך גמילה עובר למעצרו ואין בבדיקות הרפואיות שביצע כדי לבסס שאילולא מעצרו היה אכן מתחיל בטיפול. מעבר לכך, הליכי גמילה בהם נקט המשיב בעברו נכשלו. צרף לכך, גילו הלא צעיר ועברו הפלילי המכביד ולמד על סיכויים נמוכים להצלחת הליך הגמילה. מסוכנות המשיב גבוהה ולא היה בהליכים הפליליים לרבות בעונשי המאסר הממושכים שריצה כדי להפחיתה. מכאן, אין בהליך הגמילה כדי להוות מענה הולם למסוכנותו. לאור האמור לעיל, עניינו של המשיב אינו עומד בקריטריונים שנקבעו בהלכת סויסה לשילובו בהליך גמילה במסגרת הליכי המעצר. אשר על כן, עתרה המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

6. **ב"כ המשיב** סמך ידו על החלטת בית משפט קמא והדגיש כי טרם קם מכסאו. כל שהוחלט לקבל את המלצת שירות המבחן ולבחון את התאמתו של המשיב לגמילה בקהילת מליכושוע. תחילה יילקח המשיב להסתכלות ויעבור בבדיקות רפואיות, ככל ויימצא מתאים תוגש בקשה מטעם שירות המבחן, בית משפט יקיים דיון במסגרתו יינתן למבקשת יומה להעלות את הטענות שבפיה. החלטה המורה על שילובו של נאשם בהליך גמילה היא מותאמת באופן ייחודי לנאשם וכל עניין נידון לגופו. רצונו של המשיב בגמילה נובע מהתבוננותו בביתו היחידה ונכדו והשלכות מעשיו על חייהם.

טרם בשלה העת לערער על החלטת בית משפט קמא.

7. עבירת הסמים המיוחסת למשיב מקימה עילת מעצר סטטוטורית. הלכה היא כי מי שנותר ידו בסחר בסמים ובעבירות סמים שאינן לצריכה עצמית לא ישוחרר לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן. שירות המבחן הוא שליחו הנאמן של בית המשפט לבור את העובדות הרחוקות מעיניו ושאינן באמתחתו את האמצעים להביט בהן. שירות המבחן התרשם ממסוגלותו ובשלותו הנפשית של המשיב להצליח בעת הזו בהליך גמילה ולתקן את אורחות חייו.

מהחלטת בית משפט קמא עולה כי הורה לשירות המבחן להמשיך בבדיקת אפשרות והיתכנות הליך השיקום אך טרם החליט סופית כי המשיב ישהה ב"מלכישוע" בחלופת מעצר. קרי, מדובר בהחלטת ביניים. כאשר בית המשפט ייתן החלטה אופרטיבית על מעצר או חלופת מעצר, תקום לצדדים זכות לערור על ההחלטה.

בכפוף לכך הערר נדחה (למען הסר ספק, המשיב ישהה במעצר עד החלטה אחרת של בית משפט קמא).

ניתנה היום, י"ד בשבט תשע"ה, 03 בפברואר 2015, בהעדר הצדדים.

יעקב צבן, שופט